

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos polttör egyszeri hirdetésnél 10 Mt., többszöri hirdetésnél 14 Mt. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 4 Mt. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:
ÉLES KÁROLY.
Leptelejdonos és kiadó:
HORVÁT GÁBOR.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.

Színészetünk érdekében.

Kulturális kötelességek című vezércikkünkben nem először tettük szavá Sümege elárvult színészetének ügyét. Több év óta tartott ez az árvaság s ez idő alatt színházi közönségünknek bizony kemény falatokat kellett lenyelnie, amikkel az előadások traktálták. Lenyeltük, jó is laktunk vele — torkig.

Most azonban alapos kilátásunk van rá, hogy végre valahára megszabadulunk a kemény falatoktól vagy — ha úgy tetszik — a folytonos kaviártól. Hogy megszabaduljunk, egyedül a közönségtől függ. Nevezetesen Bárdi György dr. közjegyző, színház-szerető és pártoló férfiú, kezébe vette ezt az elárvult ügyet, érintkezésbe lépett a székesfehérvári kerület igazgatójával, Micsey F. Györggyel s lépésének annyiban fogantja is lett, hogy Micsey hajlandó 65—70 húsz koronás bérlet biztosítása esetén még ez év május vagy június hónapjában Sümege jönni s itt 12 előadást tartani.

A többi a közönségtől függ. Tőle függ: óhajt-e elsőrendű vidéki társulat magas színvonalú előadásában igazi lelki gyönyört és valódi szellemi élvezetet nyerni, avagy megelégszik a szegényes repertoárból színrehozott ócskaságokkal vagy a nagy világváros tizedrangú színházaiból behozott olcsó trágárságokkal, amelyek legföljebb a hátgerincet borzongatják, jóízű emberben azonban csak csömört keltenek.

Mi ismerjük Sümege közönségét és bízunk benne. Hisz negyedrangú társulatok is jól megélték Sümege pár hétig, mert közönségünk ha nem is élvezetből, hát — szánalomból fölkereste a színházat. Midőn pedig arravaló társulat ütötte föl itt színpadját, a közönség az igazi műélvezet vágyától sarkalva számos zsufozt házzal fizette vissza a színészek buzgóságát és tehetségét.

Ennek a nemes váagnak, amely a szív legmélyéből fakad, teljes nagyságában meg kell nyilatkoznia most, midőn végre alkalom nyílik rá, hogy városunk is előkelő társulathoz juthat. Össze kell fognia társadalmunknak a nemes cél érdekében. Jelszó legyen: mindenki önmagáért és egyik a másikért. Mert kötelesség ez, első sorban önmagunk, azután egymás irányában.

Számítunk ebben a vidékbeli intelligenciára is. Ha itt arravaló érdemes társaság működik majd, amely magas színvonalú előadásaival igazi gyönyörűséget szerez, hát ha nem is minden este, de bizonyára sűrűen itt látjuk majd vidékünk intelligens családait is a sümegei színházban.

Igy összefogva, közös erővel könnyen biztosíthatjuk a társulat existenciáját s ezzel végre megvetjük olyan helyi színház jövő alapjait, amely nemes színházi élvezetek nyújtása mellett egyszersmind megfelelő előadásokban megismerteti a hazai színműirodalom újabb és jelesebb termékeit is. Mert ezeket ismerni nem-

csak hazafiúi kötelesség, hanem — a műveltségnek elengedhetetlen kelléke is.

Mindezek okából ha arra kerül a sor, hogy a bérletkérő iv bekopogtat városunk intelligens családjaihoz, hát fejadják örömmel és lelkesedéssel. Ne vonja ki magát senki, mert evvel tartozik önmagának, az egész társadalomnak és a jövő generációnak is.

Ha azután ez az első kísérlet megfelelő eredménnyel járt — azzal kell járnia! — akkor Sümege is belekerül a székesfehérvári kerületbe s biztosítva lesz közönségünk, hogy negyedrangú truppok helyett elsőrendű vidéki társulat előadásaiban szerez évről-évre nemes élvezetet, izlést, kulturális ismereteket s a színházra adott költségek igazi haszonba fordulnak.

A vasárnapi munkaszünet.

Őszintén szólván nagy gyámolatlanságról tesz tanúságot az a mozgalom, amely a budapesti vagyosabb kereskedők körében a vasárnapi munkaszünet ellen megindult. Ezek a körök biztatásnak veszik azt, hogy az új kereskedelmi miniszter, Hieronim Károly pártjukra fog szegődni az alkalmazottak ellen. Pedig ezek az urak csalódnak. Tőle ne várja senki a humánus rendelet megváltoztatását, annál is inkább, mert senki el nem hiszi azoknak az uraknak, hogy a vasárnapi teljes munkaszünet megszüntetése üzlet, kereskedelmi érdek.

Láng Lajosnak, a volt miniszternek, hervadhatatlan érdeme, hogy megcsinálta a teljes vasárnapi munkaszünetet és nincs az a népszerű vagy hatalmas utód, aki most már szembe-

Hóvirágok.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —

A gazdag természet minden idénynek meghozza füszerét, kellemét. Az édes gyermek, ki helyes gondatlanságával összecsapkodja kezeikéjét, meglátva a süttén ablakhoz verődő hó-bolyhokat, mondja: Milyen jó lesz, hogy fogjuk majd a hőembert belőle alkotni, pipácskát a szájába, galyát a kezébe, virágot a kalapjára, melyre ha dér esik, összhangzó lesz gazdájával. Elfelejté a kis bohó, hogy e szívtelen jégtömeg nem igényel virágot, bimbót.

Habár virága lehet minden gyomnak gaznak, de rózsát csak rózsafa teremhet! Igen rózsát, kecsust edeset, melyhez hasonlítom a serdülő kedves leánykát, aki ábrándos szemével keresi a vele értő szempárt, ki menyet ígérve kíséri lépten-nyomon. Szegényke, azt gondolja: Menyországot látott ott. Pedig az a pokol kékes lángja volt! — Dermesztő fagyos a természet, hasonlít a jéghideg kebeihez, melyből az érzés rég ki van halva, s az élet nyoma is elenyészelt. . . Pedig élt és uralkodott édes vágygal, a szerelem bűbájos varázsa járta át a szívét egykoron. . . De hisz szerelmes lenni akárhát tud, de szeretni — tisztán, igazán, örökre, csak nemes szív képes. . . Egy nő kezében elszakíthatatlan szál a szeretet fonala. . . ép ezért kigyeezzék is gyermeke szívébe ojtani — mely aztán magas tölggyé növekedve, ellentálljon min-

den vésznek, vihatnak. Mert ha — minden anya arra serkenti fiát: légy becsületes, csak a becsületes ember független, lelkednek erejét el ne add, nemesen érezz, s ha találsz olyanra, ki érzelmeidet megérti, azt szeresd híven, változatlanul, de senkinek semmi körülmények közt érzelmed szentségét el ne add! akkor a becsületes ember nem lenne ritka, mint a fehér holló. És ha arra tanítaná: Ne szorulj senkire, járj a magad lábán, nem férd az, ki másra van utalva, ha minden anya így gondolkodnék, nem volna oly nagy légiója a gyáva ördögöknek. Ha fiam volna, ilyenre oktatnám, ha lányom volna mindenek előtt a színarany erkölcsöt csepegtetném szívébe-lelkébe, hogy helyes ítélőképessége legyen. Szeresse az igazságot, vesse meg a hamis hazug embert, hogy a külsőségek ne befolyásolják. Egyenes jellemű egyént nevelnék belőle, megtanítanám szeretni a munkát s hogy a dologban örömet leljen, hogy a foglalkozás élvezetet gyönyört szerezzen neki. Megtanítanám a felebaráti szeretetre, hogy a szenvedők benne barátot leljenek, s így józan ésszel, felfogással tehet amit akar, de helyét akkor biztosan megállja, még ha egyedül maradna is az életben.

Most látom, hogy gondolataim hová tévedtek, pedig a hóörgögeteg alatt kedves hellebolszomat akarom megkeresni, melynek szirma jéggel bevonva s nyíllanak rendületlenül. . . Ah! megvagy, kis virágom! Honnan e kitartás, hogy nem roskadsz össze e jégalmaz alatt? Isten lehelle beléd ezt az erőt? . .

„Helyettem kis virág, tégy vallomást.” — Azt mondja e kis virág, az emberekben hinni, bízni botorság, pedig hitünk az élet tengerén a gerenda, melyen hajótörés után is kivezethetünk a partra. A remény csak szalmaszál, — ha egyik szétfoszlik, teremtünk újat s szebbet.

Ne félj, amíg szivedben az örökké tartó szeretet lángja ég. Mig biztos vagy abban a tudatban, hogy mást megcsalni nem bírnál, aki bizott benned s benned helyezett hitével visszavélni nem tudnál, ne félj addig, mert jellemben gazdag a lelked s vállhatod magad a becsület netovábbjának. Becsülni nagyra csak ilyen lényt lehet, mert ha meggyőződés valakinek a kétszínűségéről, következik a kiábrándulás. Bármilyen nagy az önkívdelem, a tisztület kiálszik, sivár könnyűé válik. Az igaz szeretet szent és nemes, emléke el nem euyészik soha, nagyobbá, szebbé tesz s a szenvedés, mit az okoz, édes, ha fájó is. . .

Nem az az igazi erény: olyant tenni, amit szívesen teszünk, — de jó lenni olyanok iránt, akiklen csalóltunk, még akkor is, ha megvetni kellene, ki ellenszenvet érdekel, . . . az a valódi! . . .

Hű szív sorsa mindig az önmegtagadás s jutalma a martirkoszorú. . .

Az ablaktáblán képződő hóvirágokra több nem fér el. A zord vihar erősen süvölt, borzongva kell enyhébb levegőt keresnem, fölmelegetni a dermedést. . .

Ungerné.

merne szállani a vasárnapi munkaszünet közvéleményével. Mert aki ezt megtenné, az olyan vihart támasztana országszerte maga ellen, hogy az elsőprűt öt Főkeltnék a kereskedelmi alkalmazottak és a magánhivatalnokok tizezei és megmutatják a hatalomnak, a kapzsi főúrkoknak, hogy mi a háborgó közvélemény, mi a nép, ha az adott jogot elveszik tőle.

Haszralan agálnak tehát a boltos és gyáros urak, valamint a budapesti kereskedelmi és iparkamara is, amely úgy látszik, egy követ fúj a teljes vasárnapi munkaszünet ellenzövel. Olyan fundamentumon épült a Láng Lajos rendelete, amelyet megingatni már nem lehet: a jogon és emberiségen.

Mindenesetre méltó felháborodást kelthet a kereskedelmi alkalmazottak és magánhivatalnokok körében a fővárosból kiinduló mozgalom. Fájdalmasan látják, hogy vannak körök, melyeknek nem elég, ha az alkalmazott hat napon át áldozza fel nekik munkaerőjét, képességét és egészségét a csekély fizetségért; nekik még a hetedik is kell, nekik minden kell, talán még az álomra szánt éjszaka is. Ez az embertelen felfogás még az ókori rabszolgatartás maradványa. Azt hiszik azok az urak, hogy amiért ők kenyeret adó alkalmazást adnak, azért nekik joguk van az alkalmazott testéhez és lelkéhez. Ezek az urak ugylátszik, csak akkor fognak mozgalom hullámai öszzezsapnak. Elég szögyen, hogy olyan tekintélyes testület, mint a budapesti kereskedelmi és iparkamara, segédkezett nyujt a csuf játékhöz.

Vakmerő hazugság az, hogy a teljes vasárnapi munkaszünet kárára van a kereskedelemnek. A nagyközönség rövid néhány hét alatt egészen hozzászokott, hogy minden szükségletét a hat köznapon szerezzék be s örömmel látja, hogy a kereskedelmi alkalmazottaknak és magánhivatalnokoknak hetenként egy szabad napjuk van. Kérdezzék meg a közönséget, kívánja-e, előnyösnek tartja-e a vasárnapi munkaszünet eltörlését! Mi alávetjük magunkat a közvélemény döntésének!

Hazugság az is, hogy a munkásnak, aki szombaton este kapja bérét, nincs érkezése vásárolni. Hát szombaton este nem vásárolhat eleget? Hátköznapon nem vásárolhat? Muszáj neki éppen vasárnap vásárolni? Csupa hamis érv, amely önnagától megdül.

A gyári munkásnak, a napszámosnak mindenki másnak megvan a vasárnapi munkaszünetje, csak a kereskedelmi alkalmazottól és magánhivatalnoktól irigylük ezt az egy napi pihenőt! Hát csak irigylük! De még ha fejük tejeire álnak is, célt akkor sem fognak érni. Mert jussunkból, amit nagynehezen kőcsikartunk, bizony egy tapodtat sem engedünk. Elég szomorú, hogy még az ilyen támadások ellen védekeznünk is kell.

A művelt nyugati államokban szentség a teljes vasárnapi munkaszünet. Angliában, a munkának igazi hazájában vasárnap még a kocsmák is zárva vannak. Csak nálunk kell még több munka némely kapzsi főnöknek.

Strófák a szerelemlről.

A faluban estély volt. Szerke-széljével a tágas termekben pompázó ruhákba öltözött hölgyek fecsegték kipirult arcú urakkal. Egy-egy kicsi zugban, pálmák alatt, ahol megtört a csillárok fénye, szerelmes párok sugtak össze. Söhajjaitól mámoros izzó volt a levegő, óh de e söhajtságok nem voltak panaszosak.

E fényes sokadalomban mámortól, örömtől, szerelemtől ketten voltak idegenek. Szöke volt a leány és kékszemű, a férfi barna volt és sápadt arcú. Idegenül óltalan bolyongtak a szerelmes sokaságban és szívük megtelt — lopva, észrevétlenül, céltalan fájdalommal szerelemmel.

Egy elhagyott kiosi szalont talált a leány. Csébitő félhomály ölelte át lágyan, mikor belépett s ő leült a zongora elé. Keze a bilentyükre tévedt önkéntelen s felhangzott a dal előbb hal-kan, majd biztosabban a néma bánat megkapó varázsával:

Mindig örökké egymást keressük,
Egy ut marad mindig a mi utunk
Egymásra vágyunk mindig, szüntelen
S egymással mégsem találkozunk...

Halkan, lágyan hangzott el az ismeretlen ének utolsó szava, mintha könnybefuló söhajtság volna. A leány ott ült a zongoránál öibetett kezekkel, aranyzóke haja kisugárzott a félhomályból és karcsu alakjára csodálatos fényt vetett a lámpa halvány világát borító kristály.

A szomorú férfi meghallotta a dalt és mint az álomlátó, akit ellenállhatatlanul vonz magával a hold bűvés sugara, gyönyörrel telve ment az ének után.

Csak rajta, urak! Ha azt akarják, hogy még jobban terjedjen a kereskedelmi alkalmazottak és magánhivatalnokok között a szocializmus, csak folytassák a harcot a teljes vasárnapi munkaszünet ellen!

Egy alkalmazott.

A főispán székfoglaló beszéde.

Mint főispánnak politikai álláspontomról kevés az, mit mondanom kell, hiszen a közéletben töltött szereplésem a tekintetes törvényhatóság előtt nyitott könyv lehet; de azon határozott kijelentésre kell szorítkoznom, hogy én minden igaz politikai meggyöződés előtt tisztelttel hajtom meg a saját politikai meggyöződésemmel zászlóját, mert hiszen nem a kitűzött oél, csak az egyformán nehéz, de különböző utak megfutása választja el egymástól e téren a küzdőket és éppen ugyanazon célnál akarunk találkozni, vagy egymást megelőzni, amely vég-cél: „a Haza fűve”

Es e nemes versenyben nem szabad a nemtelen fegyvernek használatára: a gáncvetésre gondolni sem, hanem bízzék mindenki csak a saját lankadatlan erkölcsi edzésében és kitartásában; s midőn én e versenyben sohasem kivételes eszközökkel sem a hatalom előnyével részt venni nem akarok és nem fogok, akkor hiszem, hogy mint egyenjogú munkása a közügynek és tagja a törvényhatóságunknak, én is kérhetem azt, hogy utam megválasztását, mint a saját és csakis egyenlő meggyöződéssem tisztaságának konzekvenciáját kegyeskednek nekem is megengedni.

Már vármegyénk kormányzatában ellenőrzési és felügyeleti jogommal, de kiválóan nagy kötelességimmel fogva nemcsak egyéni, de hivatalos tevékenységemnek összes energiáját kifejtve és lekötve látom a jövőben; — mert nemcsak megyénk közigazgatásában, hanem társadalmi és közgazdasági, kulturális és humanitárius ügyekben is oly feladatok hárulnak reám, amely ügyek vezetésében és irányításában minden tényezőnek és erőnek helyes felhasználását és közremunkálását kell kérnem s még inkább azért, mert jól tudom, hogy nekem még időmet és tevékenységemet azzal is ki kell merítenem, hogy pótoljam tehetőségemnek hiányait tanulással és kutatással, hogy ez, utóbbi által felismerjem, az előbbi által pedig alkalmazzam mindazt, amivel szolgálhatunk vármegyénknek.

Közigazgatásunkban megkönnyíti nekem kötelességem teljesítését, mint már erre hivatkoznom volt és lehetett is szerencsém, az a lelkes és munkás tisztikar, akire, élén a közbizalom és közszeretet által odaállított alispánunkkal, a vármegye önkormányzatában tudom, hogy mindig számíthatok; de tudom azt is, hogy mi ismét a tisztikarral együtt, a tisztelt törvényhatósági bizottságnak támogatásában és közreműködésében oly erős segítséget fogunk nyerni, ami azután biztosíthatja, hogy az immár annyira kiterjedt és sokoldalú teendőinknek megfelelően képesek leszünk.

Ő törte meg a csendet. Megszólt és csungó, mély hangon beszélni kezdett. Előbb meglepetten, majd megilletődve hallgatta a leány:

— Soká, nagyon soká kerestelek. Úttalan utakon, ahol bánatos, szomorú mindenki, féktelen nyugalmak tanyáin, ahol csak én voltam szomorú. És mert, hogy nem találalak, vigasztalan homályba merült a lelkem és parázssá omlott bennem az ifjúság lángja. De vártalak ma is és végre megtaláltalak. Tudom, hogy enyém vagy, mert értem lettel, amiként neked, érted lettem én. Nem kértem ki vagy, honnan jöttél, kunyhóban volt-e bölcsöd vagy palotában... Eljöttem érted... Szeretlek! Szeretlek!

A rajongó szerelem e tüzes rapzodiája, a férfi hangjának mély zengése visszhangra lelték a leány szívében is.

Szóltalanul támaszkodott a zongorához és hamvas bársonyos arcán átderengett a lelke is.

De csak egy pillanatra. Kivülről hangok hallatszóttak zagyva összevisszaságban.

— „Grófnő!... Angéla grófnő! komtesz!” S a távolból siető léptek közeledtek a szalon felé. A leány összeresztett. Fehér arca mozdulatlan lett, mint az alabástrom és kinyílt ajkától néhány szó hagyta el, hal-kan, hidegen, mint az életrékelt diszharmonia:

— Nem ismerem őt!

Azután emelt fővel, büszke méltósággal lépte át a küszöböt... A férfi lehajtott fejjel, némán állott a szoba közepén. A zongorán néhány mély húr zöngött... A szalon sötét volt és barátságatlan.

Biró János.

A tisztviselői karnak eddig is tapasztalt munkásságát még fokozottabb mértékben annál inkább is elvárom, mert vármegyénk közönsége tuifeszített áldozatkészséggel csak nem régen biztosította és a kormány is megoldandó feladatai közé felvette a közigazgatási tisztviselőknak anyagi gondoktól való függetlenítését, hogy teljes odaadással szentelhessek magukat nehéz és őket teljesen igénybevevő hivatásuknak.

Kiváló gondot akarok fordítani a járási közigazgatásra, ahol annak oly sok ágazatai koncentrálnak; és ha e sokoldalú és nehéz eljárásban a megyének nagy közönségét megéltetésében és megelégedésében oly közelről érdeklő ügyek ellenőrzésében a pontos és törvényszerű végrehajtást és méltányos eljárást szorgalmazom és megkívánom, így ezáltal buzdítom és irányítom, azt hiszem szolgálatot tesztek vármegyénk közönségének; de fáradságot nem ismerő tevékenységgel példát is akarok adni és osztózni az egyforma sorban, mert a hivatal hivatást szül, aminek teljes odaadással kell magunkat szentelniük.

A járásokban pedig különösen is a körjegyzőségek és a községek adminisztrációjának vizsgálatára lesz gondom és időm. Itt van az alapja önkormányzatunknak, ahonnan ha a szalak rendszeren, becsületes gondnal és lelkiismeretes pontossággal futnak össze, akkor a járási és megyei központban megoldhatlan csomók nem fognak összegomolyodni. — Jó jegyzői kar áldása lehet községeinknek és népének és én reményilem, hogy jegyzői karunk sem fog rám szomorú alkalmat és kötelességet hártani, hogy a törvényes szigorot kellene alkalmaznom, hanem e vizsgálataim nekem csak örömet, községeinknek jólétet és önmaguknak a becsületes munka teljesítésében feltalált megelégedést fognak okozni.

Nagy súlyt helyezek megyei oktatásügyünknek fejlesztésére, mert kétségtelen az, hogy a jó iskola, melyet a szülői ház jó példája és nevelő hatása támogat, — alapját képezi nemzeti művelődésünknek. És azért a különböző jellegű iskolák és fenntartók nemes vetélkedéséről várom oktatásügyünk nagyarányú fejlődését és erkölcsi hatását és arra fogok törekedni, hogy ezen feltételek megszerzésére, hol a községek nyomásztó helyzete vagy az iskolafenntartók jogos óhajtsa igényli, az állam segélyében részesüljenek.

Népoktatási alaptörvényeink ama rendelkezéseinek szigorú érvényesítését azonban mindenkor meg fogom követelni, hogy a hazaszeretet és a valláserkölc- nevelés szövetségében a magyar kultúra, az egységes magyar állameszme megerősödése az iskolákban, a templomokban és a családi fűzhelyben egyképpen biztosíttassék. Ezen törekvésemben kérem a nagyon tisztelt lelkészi és tanítói kartól önmegtartó munkásságuknak teljes kifejtését, hogy szép, de oly tövises pályájukon és hivatásukban, amelynek egész életüket feláldozzák, engem támogassanak, utba igazítsanak, ösztökéljenek esetleg felettes hatóságuk közbejöttével, hogy én viszont segítségükre lehessenek, amennyire nekem arra mód adatik.

Közigazdasági, közegészségi és társadalmi tevékenységünkben és intézményeink fejlesztésében azután már igen kérem, ne méltóztassanak bennem mást keresni és látni, mint egyik napszámosát közszolgálatunknak, ki vármegyénk közönségével egy munkasorban akarok dolgozni és haladni, hogy egy azon buzgósággal mivelhessük és termékenyíthessük meg az a talajt, amely megyénk középosztályának és népének megélhetését biztosítani és jólétét, megteremtteni van hivatva; — de gondoskodjunk, mindannyian együtt és kezet fogva azon eszközökről is, amelyek szolgálják iparunkat és elevenné teszi kereskedelmünket, hogy ezen keresetforrások egymásra utaltságában és összhangjában elérhessük a társadalmi érintkezés mivelő hatását és a vagyoni függetlenségben a magyar nemzeti érzés terjedését és erejét!

Végül, tekintetes Törvényhatósági Bizottság, azt hiszem általános kijelentéssel és fogadalommal tartozom:

Addig akarok és fogok csak e helyen maradni, a meddig szülő vármegyémnek és a köznek használatára lehetek; míg a vármegye igazán vára lesz a magyar alkotmányának és a meddig érzem és látom, hogy birom és megszerelhetem azt a bizalmat és támogatást feint és lent, ami nélkül megbénulva, meddő lenne minden erőfeszitésem.

Erőszakot csakis önmagam ellen fogok alkalmazni, hogy legyőzzem önmagamot, ha kell de meggyőzzem mindenesetre a tekintetes törvényhatósági bizottságot, hogy fizikai és szellemi tehetőségemnek megfeszített törekvése egyedül megyéme és a közügyé leend és hogy én nem jövök más fegyverrel, mint egyik kezemben az igazság mérlegével, a másikban a törvények könyvével; ezzel akarom vármegyém kormányzatát átvenni és vezetni, abban az erős reményben és abban a hitben, hogy dacára a nehéz helyzet-

nek és a még nehezebb kibontakozásnak, nem lesz a múlté a költőnek jóslatszerűleg is a jelen időben fogalmazott szállóigeje: *„Magyar, a! Buda még, ormán a magyar királyi vár magasba nyúló kupoláján a szent koronával, amelyről az Isten napjának melege és fénye arany sugarakba megtörve áradnak szét egyforma erővel a magas Kárpátokról a mély Adriáig, a művelt nyugattól az ébredő keletig, a mely határok közt a fogalom. — „Magyar haza”, testté vált, s amely testből, a magyar haza földjéből szívta táplálékát, veszi erejét és meríti boldogulását minden, ami magyar!*

A munka jegyében, hazámnak és szülő vármegyémnek szeretetében végzem beszédemet és kezdem meg működésemet, azon benső főbánsággal, hogy a Mindenható adjon nekünk közös erőt és kitartást, hogy munkásságunkból áldás fakadjon megyénknek.

Az Iparos Ifjuság bálja.

A sümegei iparos ifjuság egyesületének táncmulatsága február 1-én volt a kaszinó nagyteremben.

Egy anyagilag is, erkölcsileg is fényesen sikerült mulatságnak a képét rögzítjük meg a lapokon. Egy mulatságnak a képét, amely a maga fesztelenségével, vidámságával, szép leányaival és asszonyaival bizonyára emlékeztetünkben marad a jövő „újra”-ig. A fekete, szőke hajú, fehér vállú, piros arcú leányok egész serege táncol most is a szemünk előtt, mikor a sorokat írjuk s boldog, kipirult arcú asszonyok csengő kacagása üti meg fülünket — úgy mint ott a bálilevegőben elhangzott. S azok az édes, könnyű fehér mól ruhácskák, amelyek mint valami apró fehér fellegek szálltak a bál forró levegőjében; itt libegnek a szemünk előtt most is és sehogyse engedik kényére szántani a tollat a fehér papiroson.

Nem is esoda! A bál levegője: veszedelmes levegő. Az indulatok és érzések könnyen szaladnak fel benne a szerelmi Reomur forrójáig s ha a táncosok boldogan dicsekedhetnek egy-egy fordulóval, hogyne dicsekedhetnék én bizonyos szivdobogással, aki pedig egyebet nem tettem, mint referensi mivoltomhoz méltóan: néztem, egyre néztem.

De a szép asszonyok nézésében kifáradt szememet nem kerülte el a rendezőség fáradhatatlan buzgalma és jóakarata, sem a bál agilis, rokonszenves és szeretetreméltó elnökeinek, Eitner Jenőnek költséget, fáradságot és egészséget nem kímélő buzgólkodása, s bizonyára jó lélekkel írhatjuk, hogy a siker oroszlánrésze az ő számlájára irandó. No, de meg is volt a jutalma: a siker édes, boldogító tudata.

Ott voltak:

Asszonyok: Bazsó Sándorné, Bricht Bernátné, Bricht Viktorné, Csutorás Józsefné, Darnay Kájetánné, Darnay Kálmánné, Fischer Ignác drné, Hárnásfőger Ferencné, Huppán Lajosné, Kis Jánosné, Kondor Lajosné, Kohlman Miksáné, Liszli Károlyné, Malomsoky Jánosné, Messinger Mihályné, Mohos Antalné, Németh Józsefné, Németh Istvánné, Orbán Istvánné, Pethő Károlyné, Schaffer Jenőné, Schwarz Adolfné, Szijártó Györgyné, Sugár Jákóné, Tóth Ferenoné, Tóth Gyuláné és Wammoscher Józsefné.

Lednyok: Bazsó Mariska és Anna, Balasics Margit, Bricht Iona, Fischl Aranka, Gombai Mari, Hárnásfőger Mariska, Huppán Erzi, Kell Gizella, Kis Mariska, Mohos Iona és Erzi, Németh Mariska, Pethő Magda, Rédey nővérek, Schaffer Jolán, Schwarz Hermin, Tulok Alisz, Tóth Fáni és Tóth Magda.

T.—6.

Zala vármegye törvényhatósági bizottsága 1904. évi február hó 8-án rendes közgyűlést tart. Az állandó választmány január 30-án tartott ülésében 52 pontból álló tárgysorozatot készített elő.

A sümegei Népbank és Segélyegyesület 31. évi rendes közgyűlést a tagok szokatlan nagy érdeklődésével február 6-án tartotta meg. Miután Bárdi Ferenc dr. igazgató a gyűlés határozatképességét megállapította, a jelen voltak a gyűlés vezetésére egyhangulag Bánfi Alajost választották meg. Ő a bizalmat megköszönve szíves szókkal üdvözölte a részvényeseket az új helyiségben s kérve támogatásukat, a gyűlést megnyitotta. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után a nyomtatásban is megküldött zármérleget, igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentést mutatta be az elnök. A múlt év tiszta nyeresége 18.570 K 01 f. Ennek felosztására nézve az igazgatóság a következő javaslatot tette: 400 részvény után 17 K-jával 6800 K, a sümegei fürdőnek 50 K, a reáliskolai segítő egyesületnek, az elemi iskolának, a sümegei jótehető négyesületnek, az izr. jótehető négyesületnek, a sümegei önk. tűzoltó egyesületnek

20—20 K, összesen jótehető célokra 150 K, a szolgának 20 K, a tartalék alapra 6000 K új számlára 600 K 01 f. Szerdahelyi Károly részvényes szót kérve, kiemelt azt a meglepő haladást, amelyet az intézet egy év leforgása alatt elért, rámutat arra, hogy ezt majdnem kizárólag az új igazgatónak, Bárdi Ferenc dr-nak nagy szakképzettsége, vasszorgalma és kitartása eredményezte, azért melegen ajánlotta, hogy az új számlára átvitt összeg a részvényesek némi elismeréseképp az igazgatónak tiszteletdíjjal szavazzák meg. A közgyűlés közbulválylással fogadta az indítványt, ennek értelmében a fenti javaslatot határozattá emelte s az igazgatóság és a felügyelőbizottságnak a fölmentést megadta. Pozsonyi József megrendült egészségi állapota miatt pénztárosi tisztségét még az ősszel lemondott. Bárdi igazgató melegen méltányolta az intézet érdekében kifejtett munkásságát s érdemeiért, indítványára a közgyűlés egyhangulag jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a volt pénztárosnak. Helyébe egyhangulag Márkus Ignácot választották meg, kit Bánfi Alajos elnök melegen üdvözölt. Az igazgatóság és felügyelőbizottság mandátuma lejárt. A választás közfelkiáltással történt. Eredménye: **igazgatóság:** Bárdi Ferenc dr., Fischer Ignác dr., Ereki István, Kohn Izidor, Talabér Károly, Scheiber L. Sándor és Tóth József; **felügyelőbizottság:** Mojzer József, E. Dervarjics István, Pozsonyi József és Láng Sándor. Az új tagokat Bánfi Alajos üdvözölte a közgyűlés nevében s egyszersmind ajánlotta, hogy Mojzer József és Scheiber Lipót igazgatósági tagoknak, akik évek hosszú során át működtek az igazgatóság érdekében, szavazzanak jegyzőkönyvi köszönetet. A közgyűlés az indítványt elfogadta. Több kebelbeli ügy elintézése után az elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Szerdahely Károlyt és Sümegei Tivadart kérte föl s ezután a gyűlés az elnök elzetésével eloszlott.

Táncmulatságok. A sümegei önk. tűzoltó csapat farsangvasárnap, folyó hó 14-én ruha-alapja javára táncmulatságot tart Skállák Mihály vendéglőjében. Kezdeté este 8 órakor. Belépő-díj 80 fillér.

A sümegei polgári önképzőkör február hó 13-án könyvtára javára saját helyiségében zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-díj személyenkint 1 korona. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtat az önképzőkör.

A zalamihályfalvi ifjusági egyesület az iskola termében saját céljai javára énekekkel és szavalattal egybekötött táncestélyt rendez. Kezdeté este 7 órakor. Belépő-díj személyenkint 60 fillér, családjegy 1 K 20 fillér.

Köszönetnyilvánítás. A sümegei katolikus legényegyesületnek f. hó 24-én tartott műkedvelő előadásán felülfizetni sziveskedtek: Németh János 20 K. Bárdi György dr., Eitner Zsigmond, Sümegei Tivar 10—10 K. Vida János 5 K. Tamási István, Heteyi Károly 4—4 K. Fischer Ignác dr. 8—20—20 K. Kellemen Károly dr. Pap József, Éles Károly, Csigó Mária, Sugár Jakab, Horváth Gábor, Heteyi Endre 2—2 K. Bürger Lajos, Böhm Pál és Gáspár 1—40—140 K. Vendel János, Grünfeld J., Beldicki Kálmán, Apfel Géza, Bódis Ignác, Gróf Lajos 1—20—120 K. Fejes Lajos, Szijártó György, Tóth József, Guth József, Mesterházi Sándor, Balasits József, Pressing Gábor, Jankó Árpád, Schimrocka Ferenc 1—1 K. Földesi Jenő, Gróf Tivadár 80—80 f. Kerekes Ferenc 60 f. Tóth József, Császár István, Holler Istvánné, Horváth Lajos, Krajcár György, Krajcár Lajos, Krajcár Imre, Szulcs Juliska, Szafnauer Károly, Tamás József, Pék Vidor, Kozina Sándor, Kozina Teréz, Pressing János, Szele Kálmán, Dörnyei Lajos, Urr János, Liszli István 40—40 f. Kovács Lajos, Strausz Lajos, Simon Ferenc, Németh Sándorné, Pető Károly, Hertelendy Gyula, Gold Pál, Tóth Ferenc, Németh Sándor, Sachler Márton 20—20 f. Fogadják a szíves felülfizetők e helyütt is az egyesület hálás köszönetét.

A betegsegítő pénztár megbizottja. A zalaegerszegi betegsegítő pénztár a helybeli kezelésre Horváth József (csizmadia) iparost bízta meg. Ő nála kell a be- és kijelentéseket megtenni s a heti befizetéseket teljesíteni.

Postaügy. A konstantinápolyi m. kir. kereskedelmi-szaktudósító jelentése szerint, feltűnő számban érkeznek Magyarországból Törökországba 20 fillérel bérmentesített levelek. Mint-hogy a Törökországba szóló levelek, épp úgy, mint az egyiptomi postaezseletben résztvevő bármely országba szóló levelezés viteldíja 15 grammonként 25 fillér, saját érdekükben, figyelemztetjük a közönséget, hogy a bérmentesítésnél jelen körülményre figyelemmel legyen, mert az elégtelen bérmentesítés kellemetlenségeit ők viselik.

Félévi értesítők. Az új középiskolai tanterv szerint a diákok nem karácsonykor és húsvétkor, hanem a tanév első felének a végén, január utolsó napján kapják írásos bizonylatát annak, hogy miként tanultak. Az idén először lép életbe az új rend, a sümegei reáliskolában január 30-án osztották ki az első félévi értesítőket. A dologból az a haszon háramol a diákokra, ha most elbuknak, nincs elrontva a karácsonyi és húsvéti vakáció. Sovány vigasz, de mégis valami.

A Balatontavi gőzhajózási részvénytársaság 1908. évi dec. 31-én lezárt mérlege szerint tavaly 9792 K nyeresége volt a vállalatnak, miáltal az előző évről áthozott 10.874 K veszteség 1082 K-ra apadt. Az igazgatóság azt a javaslatot teszi a közgyűlésnek, hogy „az 1902-ik évre osztalék pénz ne adassék a részvényeseknek” a bevétel szállítási díjakból 60.794, állami és megyei segélyekből 32000 K volt. A mérleg szerint a gőzhajók értéke 256614 K, de volt a vállalatnak a múlt év végével 67413 K készpénze is. A 280000 K részvényértéke mellett a tartalékok 121280 K-ra rugnak.

A főtűtő ló. Egy szomszéd falusi atyafi bejött jámbor szürkéjén Sümege. Végzetlen dolgát, betért a koronába egy kis itókára. Izlett a jó sümegei, egyik üveg a másikat követte. Hamarosan magasra szökött az atyafi jókedve. Intett a cigánynak, vagy tán inteni se kellett, szökött a muzsika, dalra fakadt az atyafi mulatói kedvére, hogy szinte a padlást verte a dana. Jámbor szürkéje ott állott a hideg éjszakai levegőben s türelemmel várta a gazdáját. Utóbb már reszketni kezdtek az ifjai az állástól, meg a hidegtől, de biz a gazda megfellebbezett róla, nem jött. A gonoszjáru piktör megsajnálta a fázós paripát s hamarosan gondoskodott guhyáról. Kihozta bögréjét s egy-kettőre olyan szép piros mezbe bújította a szürkét, mintha sose lett volna szürke. No, de nem csak mindefféle szerelemnek, hanem a mulatságnak is vége szakott lenni. Az atyafi is kimulatta magát, otthagya az ivót, hogy immár szürkéjén hazakocogtasson. De nem volt a szürke sehol. Kereste: nincs. Bizonyosan valami átkozott lókött odébb állott vele, sóhajtott búsan, leverten. Végre nagy fájdalomra hangos kacagás közben gyógyító irt csepegtetettek a vendégek, mikor meggyőzték, hogy a piros mezben tulajdonképpen az ő szürkéje ékeskedik. Jó kedvvel szállott az ülésbe, közibe vágott az egyesnek s kocogott haza. Hogyan fogadta az anyjuk a pirosra vedlett szürkéjével, arról hallgat a krónika.

Gyökerecs szőlővessző. Fajtiszta peronoszporamentes olasz rizlink és Muscot ottonell gyökerecs vessző eladó, de csak korlátolt számban. — Hol, megmondja a kiadóhivatal.

Védelem az újévi üdvözlések ellen. Egy megyebeli nagyobb községben igen jó ötlete támadt egy uri embernek, aki meg akart szabadulni a jókívánásokkal és nyitott marokkal jövő gratulánsoktól. A háza kapujára kiragasztotta a ragályos betegséget jelző vörös cédulát. Ez eljárás használt is, mert csak egy vagy két elszánt kéregető mert bemenni a házba s így az újévi sarcolásoktól megmenekült.

A korpótlék. Egy dunántúli községben a református rektor kérte a presbiteriumot, hogy a törvény által biztosított korpótléket tegye folyóvá.

Korpótlék! Micsoda új szó lehet ez? — okoskodtak az atyafiak. A kérvény felolvasása után feláll azután egyik polgártárs, eképpen szól:

— Én, tisztelt presbiterium, egy szóval sem vagyok elrontója annak, hogy ami derék rektor urunk korpótléket ne kapjon; és mivel az idén jó termésünk vót, ammondó vagyok, vesszük ki a korpótléket természetben. Én magam részéről kijelentem, hogy 10 literrel hozzájárulok a tavalyi termésből.

Az indítványt egyhangulag elfogadták.

Az atyafi védekezik. Egy jóképp atyafi beállt a bíróhoz. Leveszi a sipkáját, azután egy hangos „Adjon Isten”-nel kezét nyújt a bírónak.

— Hát begyűttem, hogy azt a bizonyos sort elcsináljuk.

A bíró beszöli a panaszost, akinek a feje ugyancsak be van kendőbe bugyolálva.

— Kend hagyta helybe ezt az embert?

A vadlott egyet ránt a vállán.

— Hát én, én. Összekülönböztünk, ozt' a koma feje nagyon lágy volt.

— Hát beismeri tettét?

— Ha muszáj, há' igen.

— Tud valamit előadni a védelmére?

— Hiszen tudni tudnék, de hát i... izé, sokan vagyunk... vagy mi.

— No, csak kivéle bátran.

Az atyafi meg szétnyitja elől a nagy szűrt és egy kosarat húz elő.

— Tisztelteti az anyjuk, egynehány *tejtis* küldött...

Minden családnak
 saját jól felfogott érdekében csakis a

Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé

szabadna pótlékul használnia
 a mindennapi kávéitalhoz.

Hirdetéseket
 jutányos áron felvesz
 a kiadóhivatal.

Sár cipő (galoschni)
 hölgyek részére 1 pár
 1 frt 25, duplaerős,
 urak részére 1 frt 75.
 Würzburger Jakabnál,
 Sümege.

AZ ÖNCSÓ KIRÁLY 112
BUDAPEST
IV. KÁROLY 16 KÖRÜT
KLEIN és SCHWARCZ
 legnagyobb férfi-, nő- és
 gyermek-ruha-áruház.
 Legolcsóbb és legjobb be-
 vásárlási forrás
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
 eszközöltetnek.
 Képes árjegyzék ingyen.

**Gazdák és állat-
 tenyésztők**

figyelmébe ajánlom
 az állatok emészté-
 ését elősegítő

t á p p o r t,

mely eredeti cso-
 magokban kapható

Márkus Salamon Fia
 cégnél, * * * Sümege.

BRAZAY III
SÓSBORSZESZ
 NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
 KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
 HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
 MELLEKELVE VAN!

Pártoljuk a hazai ipart és vi-
 seljünk

szegedi nyakkravalót,

mely dús választékban kapható

Márkus Salamon Fia
 cégnél, Sümege.

8 nap próba!

Csak 275 forintért küldök
 utánvétellel, vagy az óz-
 szeg előleges beküldése
 mellett.

Egy nélkülözhetetlen nickel remont. zseb-
 óra „System-Roskopf Patent” jeggyel, 36
 órás szerkezettel és másodpercmutatóval,
 pillanatra pontosan járó, 3 évi jótállással,
 (egy elegáns aranyozott óralánc és reklám-
 cikk ingyen mellékeltek).

Nem megfelelőnél pénz vissza, azért veszte-
 ség kizárva.

M. J. Holzer

óra- és ékszer gyári raktár nagyban,
 Krakau, (Öst.) Dietelsg. 66.

A cs. és kir. állami hivatalnokok szállítója.
 Képes óra- és ékszer-árjegyzékek ingyen és
 bérmentve.

Ügynökök kerestetnek.
 Hasonló hirdetések utánzatok.

ACETYLEN

központi telepek építését és berendezését eszközli a leg-
 előnyösebb feltételek és jövődelmezőségi szavatosság mellett

KLINGER RICH. gép és fémárugyár
 magyarországi telepe, BUDAPEST VII. HERNAD-U. 43.

Uzemben lévő építés alatt álló telepek: Cirkvenica, az Adria
 partján, Spitz a Duna mellett, Gumpoldskirchen Bécs mellett,
 Neustadt a d. Tafelfichte Csehországban, Graunersdorf Alsó-
 Ausztriában, stb.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.)
 díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Trieszti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLABAN
 TRIEST mellett ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész egyesület kísérleti álló-
 mása ellenőrzése alatt áll.

1/2 palack 5 korona, 1/2 palack 260 korona 10 palack rendelésénél 10% engedmény.

Kapható: Sümege, Márkus Salamon Fia fűszerkereskedésében;
 nagybani eladás a vidék részére Sattler Józsefnél, Nagy-Kanizsán.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.)
 díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegyi ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Vegyi ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.